

VERSLAG SRI LANKA-REIS 6 JANUARI – 3 FEBRUARI 2026

6 januari

Een spannend vertrek

Het begon op 3 januari: sneeuw! Mooie dikke vlokken. Een witte wereld om van te genieten. Gelukkig dat het nu valt en niet dinsdag de 6de, de dag van ons vertrek, dacht ik optimistisch bij de berichten over hinder op de weg en bij Schiphol. Maar toch, in mijn achterhoofd rinkelde wel een belletje. Vooral toen we hoorden dat de vlucht van Marjolein en Han zes uur vertraging had en ze de aansluiting in Dubai hadden gemist. Meestal wordt het redelijk opgelost, maar het geeft toch altijd gedoe. De weersvoorzichten waren uiteindelijk niet zo slecht, maar toen we de avond tevoren in een flinke sneeuwbus over straat glibberden, sloeg de twijfel toe. San, die ons naar Schiphol zou brengen, bleef nogal laconiek. 'Kwart over negen sta ik voor de deur, moet lukken', wuifde hij onze zorgen weg. Volgens de richtlijnen moesten we om half elf op Schiphol zijn, dus van mij had het wel vroeger gemogen.

Enfin, toen we dinsdagmorgen vroeg bij het nieuws hoorden dat al het treinverkeer in het hele land platlag, toch maar even gebeld en om half negen reden we het dorp uit. Nou alles zat mee: weinig sneeuwval, een rustige spits (blijkbaar bleven de treinreizigers massaal thuis), en de Volvo met winterbanden kon goed overweg met de gladheid. Met een grote grijns zette San ons om half tien af. 'Ja hoor, San, we hadden ook later kunnen vertrekken', wilde hij natuurlijk horen. Gert, ook voorbereid op slechtere omstandigheden, was ook al aanwezig op een rustig Schiphol. Dat was een voordeel van al die tijdig geannuleerde Europese vluchten.

Emirates EK146 bleef op schema

Ondanks de sneeuw...

Onze vlucht stond nog steeds op schema. Maar bij het inchecken kregen we wel al lunchvouchers, 'voor het geval dat' zei de baliemedewerkster. Er bleek €45,00 per persoon op te staan. We konden wel naar de champagnebar! Mijn favoriete lunch is een broodje kaas, maar Gert had goede ervaringen met een Aziatisch restaurant. Ook goed.

Om alvast in Aziatische sferen te komen

We konden precies op tijd boarden, maar toen. Geen aanstalten voor vertrek. Er waren wel regelmatige 'public announcements' te horen, maar nogal onduidelijk. Zowel wat verstaanbaarheid als inhoud betreft. De WiFi werkte wel en bij het nieuws lezen we dat de 'de-icing' op Schiphol bijna op was en dat andere luchthavens hun voorraad niet wilden delen. We lazen ook ervaringen van reizigers die gisteren onderweg naar Dubai waren. Zij hadden zeven uur in het stilstaande vliegtuig gezeten, moesten toen uitstappen en vervolgens vier uur op hun koffers bij de bagageband wachten. Voor transit reizigers werden overnachtingsplaatsen geregeld, maar de passagiers wier reis op Schiphol begon, mochten het zelf uitzoeken. Wat stond ons te wachten? Andere reizigers hadden natuurlijk ook zo hun zorgen en toen het vliegtuig in beweging kwam werd er geklapt en gejuicht. 'Terug naar de vertrekhal' grapte de man voor ons. Dat gelukkig niet, we belandden bij de de-icing machine, blijkbaar was de antivries nog niet helemaal op. En toen: de lucht in. Met dik twee uur vertraging.

Gezien de omstandigheden helemaal niet verkeerd, maar... zouden we op tijd zijn voor de overstap in Dubai? Drie uur was precies de geplande overstaptijd. Met de wetenschap dat voor de transporttijd tussen hal A en C met veertig minuten rekening gehouden wordt, begonnen we al te denken aan een dagje Dubai. Ook weer een belevenis, toch? Maar wat bleek bij de landing: Emirates was op onze vertraagde komst voorbereid. Bij het verlaten van het vliegtuig troffen we een dame die een bord omhooghield met de tekst 'Colombo'. Met tien reizigers wist ze ons in recordtijd naar hal C te brengen, waar de incheckbalie nog voor ons opgehouden was.

En bij aankomst bleek, tot onze opluchting, dat zelfs onze bagage meegevlogen was. Eind goed, al goed van deze reis. In de taxi naar Aluthgama bedacht ik dat ik het normaal niet fijn vind om 's nachts te vliegen. Slapen lukt me niet en dan is het toch een hele zit.

Maar nu, met al die onzekerheden, speelde dat veel minder en was ik vooral dankbaar dat alles zo goed uitpakt was.

Zaterdag 10 januari

Relaxen (en werken) in Aluthgama

Wij zijn nu vier dagen bij Siri in Aluthgama, onze thuishaven in Sri Lanka. En inmiddels zijn we al aardig geacclimatiseerd. Met 24 graden en een fris windje gaat dat snel. De heren zijn druk met het maken van allerlei afspraken en SHSL-zaken. Tussendoor maken we fietstochtjes, wandelingen, lunchen op leuke plekken en genieten van het strand en de rivier. Gisteren ging ik in de rivier zwemmen maar een grote varaan gleed tegelijkertijd met me het water in. Tja, ik weet dat ze je niet zullen aanvallen maar ik ben toch maar dicht bij de steiger gebleven.

Ritje met de tuktuk

Barbecue met vis van halve meter (9 pond)

Ontspannen lunchen

Zwemmen met de varaan

Morgen gaan we met Sahan op tour. Eerst naar Sunethra (Sasara Home for Disabled) en daarna rijden we door naar Caritas in Mannar. Daar ontmoeten we Marjolein en Han van de Rockids Foundation, waarmee we al enkele jaren samenwerken. Het plan was dat Marjoleins schoonzussen en nicht ook deze week naar Sri Lanka zouden komen. Maar na twee geannuleerde vluchten hebben ze de reis afgezegd. Als je maar voor acht dagen gaat vinden ze het niet meer de moeite als er sowieso al twee dagen afvallen. Bij zulke verhalen beseffen we weer dat we flink mazzel hebben gehad dat we hier op de geplande tijd zijn aangekomen.

Nu weer genieten van een biertje bij zonsondergang, dan zo'n verrukkelijke maaltijd van Shihara en op tijd naar bed, want morgen, met tien uur rijden voor de boeg, is het vroeg uit de veren.

'Lion (beer) time'

Lydia
10-01-26